

til Fiskere og Fiskeriselskaber. Hensigten med disse Laan er, hvad Praksis hargodtgjort, at skaffe Fiskerne og Fiskeriselskaberne tidssvarende Fartøjer og Redskaber til et rationelt Fiskeri. Dette Formaal er imidlertid blevet hemmet i betydelig Grad ved, at det var Kommunerne, der hos Ministeriet skulde laane disse Penge for atter at udlaane dem til Fiskerne. Naar Fiskerne ere komne til Kommunalbestyrelserne med Anmodning om et i Størrelse nogenlunde betydeligt Laan, have de undersøgt meget nøje, og det ere de nødte til, om vedkommende Fiskere eller Fiskeriselskaber kunne stille den fornødne Sikkerhed, saa at Kommunen ikke kom til at lide noget Tab. Dette har hemmet denne ganske overordentlig nyttige Foranstaltning, hvortil der i en Aarrække har været Bevilling paa Finansloven, idet Kommunerne ganske rolig, naar de ikke mente at have fuld Dækning, nægtede at kautionere for et saadant Laan. Vi have derfor her hjemme ikke kunnet udnytte Storfiskeriet i den Grad, som vi burde og skulde. Naar vi se, at Fiskeriet f. Eks. i Nordsøen indbringer i det hele et Par Hundrede Millioner Kroner aarligt, og at Danmark heraf neppe faar mere end 1 Million; og naar vi se, at vi med Hensyn til Fiskeriet i Skagerak og Kattegat ogsaa der komme langt tilkort med Hensyn til Indtægten af Fiskeriet, synes jeg, man maa til at tage den Tanke op, om ikke der fra Statens Side i endnu højere Grad end tidligere kunde hjælpes paa disse Forhold. Her mener jeg da, at naar disse Penge i Stedet for at udredes til Kommunerne til videre Udlaan til Fiskeriet, kunde udlaanes til Fiskerne selv til Anskaffelse af Fiskefartøjer og Redskaber til Storfiskeri, vilde man være sikret, naar man af disse Fiskere forlangte, at de skulde have deres Fartøjer og Redskaber forsikrede. Hvis man ikke forlangte anden Garanti end denne, var man alligevel paa den sikre Side. Saa vidt mig bekendt, er nemlig Forholdet i Skotland det, at aldeles private Folk laane Penge ud til Fiskefartøjer uden at have nogen som helst anden Sikkerhed end den, der ligger i, at Fartøjerne og Redskaberne ere forsikrede, og naar de kunne det, forekommer det mig, at Staten ogsaa maatte kunne gøre det, saa meget mere som de forlangte Afdrag ere saa store, at der neppe kan være Tale om, at Staten vil kunne lide noget Tab. Af de Penge, vi laane ud, forlanges der 6 pCt. aarligt, hvoraf 3 pCt. er Rente og 3 pCt. Afdrag, og Fartøjerne

kunne dog ikke blive saa affældige i den Aarrække, der paa den Maade gaar med til Laanets Afdrag, at man af den Grund skulde lide noget Tab, og forlise Fartøjerne, vil Staten, naar de ere forsikrede, ogsaa fuldt ud være dækket. Jeg har ment nu at burde rejse dette Spørgsmaal, fordi jeg for et Par Aar siden har taget det op, og da var det lovet mig af den højtærede Landbrugsminister, at man skulde tage under Overvejelse, om det ikke skulde kunne lade sig gøre at komme ind paa en ny Historie i saa Henseende. Jeg har ikke hørt noget til det senere og har derfor sammen med mine Partifæller atter villet rejse Spørgsmaalet.

Hvis man nu vil sige til mig, som det er blevet sagt tidligere: Vi kunne ikke gaa ind paa at give Laan til private Folk, vi maa have en offentlig Institution at holde os til, vil jeg dertil svare: Man har dog laant ogsaa til private. Jeg nævner her, at der er et Fiskeriselskab, det saakaldte Dansk Trawlingsaktieselskab „Dan“, der af de Penge, der have været bevilgede paa den Konto, jeg her omtaler, har faaet ret betydelige Laan, uden at man har haft nogen som helst Kommune eller nogen anden offentlig Institution som Mellemand. Man maatte da ogsaa kunne gøre det, naar det drejer sig om Fiskere eller Selskaber af Fiskere paa et bestemt Sted, som slutte sig sammen. Det maa omtrent blive det samme. Men hvis man nu fra Ministeriets Side mener ikke at kunne træde i direkte Forbindelse med Fiskerne i denne Henseende, kan man saa ikke gøre noget lignende, som man har gjort ved Loven om Husmandslodder? Der er man paa en vis Maade traadt direkte i Forbindelse med de Mennesker, som skulle have Laan, ved den Kommission, der er nedsat for de forskellige Amter. Kunde man ikke gøre noget lignende her? Og hvis man mener, at det her drejer sig om Fiskere, medens det i det andet Tilfælde er Landbrugere og maaske netop de fattigste Landbrugere, og man ikke kan gøre det samme for Fiskere som over for Landbrugere, kunde man saa ikke benytte den Institution, der hedder „Dansk Fiskeriforening“ i nogen Grad i det her omhandlede Øjemed? Jeg tror, at det vilde have en overordentlig stor Betydning for Udviklingen af vort Fiskeri, for Udbyttet af Fiskeriet rundt omkring i de Farvande, der grænse til Danmark, om vi kom noget videre i Liberalitet over for Fiskerne i vort Land, end vi have været hidtil. Jeg vil haabe, at man ogsaa vil